

ПЕРВИННЕ КВАЛІФІКАЦІЙНЕ ОЦІНЮВАННЯ СУДДІВ АПЕЛЯЦІЙНИХ СУДДІВ

ПОРЯДОК ТА МЕТОДОЛОГІЯ
КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ОЦІНЮВАННЯ СУДДІ

ПОРЯДОК СКЛАДЕННЯ ІСПИТУ
ТА МЕТОДИКА ЙОГО ОЦІНЮВАННЯ

ПЕРЕЛІК ЗАВДАНЬ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ
АНАНІМНОГО ПИСЬМОВОГО ТЕСТУВАННЯ СУДДІВ
АПЕЛЯЦІЙНИХ СУДДІВ, ЯКІ РОЗГЛЯДАЮТЬ
КРИМІНАЛЬНІ СПРАВИ

УДК 347.962(477)
ББК 67.7(4Укр)
П 29

Упорядники:

Чижмарь Катерина Іванівна – доктор юридичних наук, заслужений юрист України, директор Інституту права та післядипломної освіти міністерства юстиції України;

Журавльов Дмитро Володимирович – доктор юридичних наук, доцент, перший заступник директора Інституту права та післядипломної освіти міністерства юстиції України;

Петков Сергій Валерійович – доктор юридичних наук, професор, заступник директора з навчальної роботи Інституту права та післядипломної освіти міністерства юстиції України.

П 29 **Первинне кваліфікаційне оцінювання суддів апеляційних судів, які розглядають кримінальні справи.** [текст] практичний посібник. – К. : «Центр учбової літератури», 2016. – 264 с.

ISBN 978-611-01-0800-3

УДК 347.962(477)
ББК 67.7(4УКР)

ISBN 978-611-01-0800-3

© Центр учбової літератури., 2016.

ВВЕДЕННЯ

Відповідно до пункту 6 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України №192-VIII від 12 лютого 2015 року «Про забезпечення права на справедливий суд» Вища кваліфікаційна комісія суддів України забезпечує проведення первинного кваліфікаційного оцінювання суддів протягом двох років з дня набрання чинності цим Законом з метою прийняття рішень щодо можливості здійснення ними правосуддя у відповідних судах.

Вища кваліфікаційна комісія суддів України своїм рішенням №17/зп-16 від 22 березня 2016 року вирішила провести протягом квітня-червня 2016 року первинне кваліфікаційне оцінювання суддів апеляційних судів, а також затвердила Перелік завдань для проведення анонімного письмового тестування.

Додаток №3

до рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України
№17/зп-16 від 22 березня 2016 року

ПЕРЕЛІК

завдань для проведення анонімного письмового тестування суддів та виявлення знання ustalених правових позицій, які сформовані Верховним Судом України, для суддів апеляційних судів, які розглядають кримінальні справи

— постанови Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 12 квітня 2012 року №5-7кс12, від 19 квітня 2012 року №5-10кс12 щодо призначення покарання за сукупністю вироків, якщо особу було засуджено до довічного позбавлення волі;

— постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 4 жовтня 2012 року №5-16кс12 щодо відмінностей між організованою групою та іншими нескладними (простими) формами співучасті;

— постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 15 листопада 2012 року №5-15кс12 щодо кваліфікації розбою за ознакою проникнення у приміщення у разі, коли таке проникнення відбувається у загальнодоступні місця;

— постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 4 жовтня 2012 року №5-17кс12 щодо відмежування хуліганства (стаття 296 КК України) від злочинів проти здоров'я;

— постанови Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 4 жовтня 2012 року №5-14кс12, від 18 жовтня 2012 року №5-19кс12 щодо кваліфікації злочину, передбаченого статтею 368 КК України за ознакою «вимагання неправомірної вигоди». Кваліфікація дій службової особи, за сукупністю злочинів: одержання неправомірної вигоди та зловживання владою або службовим становищем;

— постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 31 січня 2013 року №5-32кс12 щодо відмежування замаху на вбивство від умисного заподіяння тяжкого тілесного ушкодження;

— постанови Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 4 липня 2013 року №5-21кс13, від 7 лютого 2013 року №5-30кс12 щодо кваліфікації учинення кількох (двох і більше) альтернативних діянь, передбачених диспозицією статті 307 КК України (незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання чи збут наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів), яке охоплювалося єдиним умислом, однак одне з них було не завершене;

— постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 11 грудня 2014 року №5-23кс14 щодо кваліфікації діяння у разі заволодіння майном (залишеним або забу-

тим), яке фактично не вийшло з володіння власника, але опинилося з будь-яких причин у неналежному місці. Відмінність крадіжки від знахідки;

— постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 22 травня 2014 року №5-6кc14 (а також справи від 14 березня 2013 року №5-1кc13; від 24 жовтня 2013 року №5-32кc13; від 7 листопада 2013 року №5-41кc13; від 14 листопада 2013 року №5-45кc13) щодо чинності закону про кримінальну відповідальність у часі та його зворотна дія;

— постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 4 липня 2013 року №5-24кc13 щодо кваліфікуючих ознак бандитизму (стаття 257 КК України);

— постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 5 вересня 2013 року №5-15кc13 щодо предмету злочину, передбаченого статтею 204 КК України «Незаконне виготовлення, зберігання, збут або транспортування з метою збуту підакцизних товарів», його ознаки;

— постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 24 січня 2013 року №5-26кc12 щодо умов, за яких дії особи, яка вчинила умисне вбивство, кваліфікуються за пунктом 5 частини другої статті 115 КК (вчинене способом, небезпечним для життя багатьох осіб);

— постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 17 грудня 2015 року №5-125кc15 щодо особливостей кваліфікації злочину, вчиненого з перевищенням меж необхідної оборони;

— постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 3 квітня 2014 року №5-8кc14 щодо особливостей кваліфікації умисного вбивства у стані сильного душевного хвилювання;

— постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 23 січня 2014 року у справі №5-48кc13 щодо розмежування розтрата чужого майна шляхом зловживання службовим становищем (стаття 191 КК) від зловживання службовим становищем, вчиненим в інтересах третіх осіб із заподіянням істотної шкоди або тяжких наслідків юридичній особі (стаття 364 КК);

— постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 14 листопада 2013 року №5-35кc13 щодо розмежування розбою (ст. 187 КК України) від грабежу поєднаного з насильством (частина 2 статті 186 КК України);

— постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 25 червня 2015 року №5-111кc15 щодо права обвинуваченого на розгляд кримінального провадження судом присяжних, порядок його роз'яснення та наслідки недотримання;

— постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 10 грудня 2015 року №5-204кc15 щодо кваліфікації умисного вбивства, вчиненого з особливою жорстокістю (пункт 4 частини 2 статті 115 КК України);

— постанови Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 17 грудня 2015 року №5-152кc15, від 24 грудня 2015 року №5-221кc15 щодо встановлення судом обов'язкових умов для застосування норми частини 2 статті 11 КК України про малозначність діяння при його кримінально-правовій оцінці;

— постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 5 листопада 2015 року №5-218кc15 щодо особливостей кваліфікації злочину, передбаченого статтею 286 КК України у випадку дорожньо-транспортної події за участю декількох водіїв.

ПЕРЕЛІК

завдань для проведення анонімного письмового тестування суддів та виявлення знання практики Європейського суду з прав людини для суддів апеляційних судів, які розглядають кримінальні справи

— рішення Європейського суду з прав людини у справі «Сергій Шевченко проти України» від 4 квітня 2006 року щодо поняття «ефективної судової системи»; змісту вимоги незалежності осіб, відповідальних за проведення слідства, зокрема у рішеннях у справах щодо смерті особи (п.п.63-65, п.70);

— рішення Європейського суду з прав людини у справі «Валерій Фуклев проти України» від 16 січня 2014 року (набуло статусу остаточного 15 квітня 2014 року) щодо зобов'язань держави вживати належних заходів для захисту тих, хто перебуває в межах її юрисдикції (п.п.64-67);

— рішення Європейського суду з прав людини у справі «Гонгадзе проти України» від 8 листопада 2005 року щодо зобов'язань держави вживати заходів попередження для захисту особи або осіб, чиє життя знаходиться під загрозою здійснення кримінальних дій іншими особам (п.п.164-165);

— рішення у справі «Бучинська проти України» від 30 квітня 2015 року щодо необґрунтованої бездіяльності та затримки розслідування замаху на життя в аспекті порушення статті 2 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (п.п. 47-50);

— рішення Європейського суду з прав людини у справі «Нечипорук і Йонкало проти України» від 21 квітня 2011 року (набуло статусу остаточного 21 липня 2011 року) щодо презумпції факту, обов'язку доведення у справах про катування або нелюдське чи таке, що принижує гідність, поводження щодо ув'язненої особи, яка перебуває під контролем органів влади, відмінність між цими поняттями (п.п.148-159);

— рішення Європейського суду з прав людини у справі «Гарькавий проти України» від 18 лютого 2010 року (набуло статусу остаточного 15 травня 2010 року) щодо позбавлення свободи у взаємозв'язку з гарантіями, закріпленими у статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (п.п. 62-66);

— рішення Європейського суду з прав людини у справі «Харченко проти України» від 10 лютого 2011 року (набуло статусу остаточного 10 травня 2011 року) щодо вирішення Судом питання про обґрунтованість тривалого тримання під вартою (п.п.79-81);

— рішення Європейського суду з прав людини у справі «Швидка проти України» від 30 жовтня 2014 року (набуло статусу остаточного 30 січня 2015 року) щодо свободи вираження поглядів, (п.п. 31-34).

— рішення Європейського суду з прав людини у справі «Чанєв проти України» від 9 жовтня 2014 року (набуло статусу остаточного 9 січня 2015 року) щодо права на свободу та особисту недоторканість, (п.п.24-31);

— рішення Європейського суду з прав людини у справі «Заїченко проти України» від 26 лютого 2015 року (набуло статусу остаточного від 6 липня 2015 року) щодо права не бути позбавленим свободи, крім певних випадків і відповідно до процедури, встановленої законом, та права на отримання відшкодування шкоди за будь-яке позбавлення свободи у взаємозв'язку зі статтею 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (п.п.85-87).

ПОГОДЖЕНО

Рішення Ради суддів України
від 11 грудня 2015 року №14

ЗАТВЕРДЖЕНО

Рішення Вищої кваліфікаційної
комісії суддів України
від 21 жовтня 2015 року №67/зп-15

Порядок та методологія кваліфікаційного оцінювання судді

1. Загальні положення

1.1 Порядок та методологія кваліфікаційного оцінювання судді (далі — Порядок) розроблено відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі — Закон), Закону України «Про забезпечення права на справедливий суд», Європейської хартії про закон щодо статусу суддів (1998 р.) та з урахуванням Рекомендації СМЖЕС (2010) 12 Комітету Міністрів Ради Європи державам-членам щодо суддів: незалежність, ефективність та обов'язки, ухваленої Комітетом Міністрів Ради Європи 17 листопада 2010 р.ж, Київських рекомендацій ОБСЄ щодо незалежності судочинства у Східній Європі, на Південному Кавказі та у Середній Азії «Адміністрування судівництва, добір та відповідальність суддів» (2010 р.), Висновку №17 (2014) щодо оцінювання діяльності суддів, якості правосуддя і поваги до незалежності судової влади Консультативної ради європейських суддів, Спільного висновку Венеціанської комісії й Директорату з прав людини Генерального директорату з прав людини та верховенства права Ради Європи щодо Закону України «Про судоустрій і статус суддів» і визначає правові та організаційні засади кваліфікаційного оцінювання суддів.

1.2. Кваліфікаційне оцінювання суддів проводиться Вищою кваліфікаційною комісією суддів України згідно з вимогами статей 83 — 86 Закону, а первинне і повторне кваліфікаційне оціню-

З М І С Т

ВВЕДЕННЯ	3
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 12 квітня 2012 року №5-7кк12	29
— постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 19 квітня 2012 року №5-10кк12	32
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 4 жовтня 2012 року №5-16кк12	35
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 15 листопада 2012 року №5-15кк12	43
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 4 жовтня 2012 року №5-17кк12	47
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 4 жовтня 2012 року №5-14кк12	52
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 18 жовтня 2012 року № 5-19кк12	55
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 31 січня 2013 року №5-32кк12	60
— Постанови Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 4 липня 2013 року №5-21кк13	63
— Постанови Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 7 лютого 2013 року №5-30кк12	65
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 11 грудня 2014 року №5-23кк14	68
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 22 травня 2014 року № 5-6кк14	71
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 14 березня 2013 року №5-1кк13	75
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 24 жовтня 2013 року №5-32кк13	78
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 7 листопада 2013 року №5-41кк13	82
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 14 листопада 2013 року №5-45кк13	85
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 4 липня 2013 року №5-24кк13	89
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 5 вересня 2013 року №5-15кк13	92
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 24 січня 2013 року №5-26кк12	96
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 17 грудня 2015 року №5-125кк15	100
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 3 квітня 2014 року №5-8кк14	105
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 23 січня 2014 року у справі №5-48кк13	108
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 14 листопада 2013 року №5-35кк13	115
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 25 червня 2015 року №5-111кк15	118
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 10 грудня 2015 року №5-204кк15	121
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 17 грудня 2015 року №5-152кк15	126
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 24 грудня 2015 року №5-221кк15	129
— Постанова Судової палати у кримінальних справах Верховного Суду України від 5 листопада 2015 року №5-218кк15	133
— Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Сергій Шевченко проти України» від 4 квітня 2006 року	138
— Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Валерій Фуклев проти України» від 16 січня 2014 року	147
— Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Гонгадзе проти України» від 8 листопада 2005 року	157
— Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Бучинська проти України» від 30 квітня 2015 року	174
— Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Нечипорук і Йонкало проти України» від 21 квітня 2011 року	179
— Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Гарькавий проти України» від 18 лютого 2010 року	213
— Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Харченко проти України» від 10 лютого 2011 року	224
— Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Швидка проти України» від 30 жовтня 2014 року	236
— Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Чанев проти України» від 9 жовтня 2014 року	245
— Рішення Європейського суду з прав людини у справі «Заїченко проти України» від 26 лютого 2015 року	251

Примітка: закони, рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, постанови Судової палати в кримінальних справах Верховного Суду України, рішення Європейського суду з прав людини, які наведені в даному посібнику, використані з офіційних сайтів Верховної Ради України, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, Верховного Суду України.

НАВЧАЛЬНЕ ВИДАННЯ

ПЕРВИННЕ КВАЛІФІКАЦІЙНЕ ОЦІНЮВАННЯ СУДДІВ АПЕЛЯЦІЙНИХ СУДДІВ

ПОРЯДОК ТА МЕТОДОЛОГІЯ КВАЛІФІКАЦІЙНОГО ОЦІНЮВАННЯ СУДДІ
ПОРЯДОК СКЛАДЕННЯ ІСПИТУ ТА МЕТОДИКА ЙОГО ОЦІНЮВАННЯ
ПЕРЕЛІК ЗАВДАНЬ ДЛЯ ПРОВЕДЕННЯ АНАНІМНОГО ПИСЬМОВОГО
ТЕСТУВАННЯ СУДДІВ АПЕЛЯЦІЙНИХ СУДДІВ, ЯКІ
РОЗГЛЯДАЮТЬ КРИМІНАЛЬНІ СПРАВИ

Підписано до друку 27.04.2016. Формат 60x84 1/8.
Друк лазерний. Папір офсетний. Гарнітура Arial
Умовн. друк. арк. 30.

ТОВ «Центр учбової літератури»
вул. Лаврська, 20 м. Київ

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції ДК № 2458 від 30.03.2006 р.

Сайт де можна придбати видання ТОВ «Центр учбової літератури»:
WWW.CUL.COM.UA